

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/16/2014
Identifikačné číslo spisu:	8012200285
Dátum vydania rozhodnutia:	22.10.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:8012200285.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu Ing. S. N., trvale bytom C. XX, N., proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Krajský dopravný inšpektorát, Pionierska č. 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRP-P-39-003/KDI-BCP-2012 zo dňa 16. marca 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/10/2012-53 zo dňa 26. marca 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 4S/10/2012-53 zo dňa 26. marca 2013, p o t v r d z u j e .

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Poprade č. k. ORP-P-636/ODI2-PP-2011 zo dňa 10. januára 2012 bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „ZP“), pretože svojim konaním porušil § 16 ods. 4, § 137 ods. 2 písm. d/ zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. novembra 2011 (ďalej len „ZCP“) tým, že dňa 26. augusta 2011 v čase o 10:02 hod. na štátnej ceste č. I/18 v obci Hybe v smere od Liptovského Hrádku do obce Poprad pri vedení osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia, TEČ: R., prekročil maximálne stanovenú rýchlosť jazdy v obci 50 km/h o 10 km/h, čo mu bolo namerané cestným radarovým rýchlomerom zn. Ramer 7 CCD-U, výr. č. 030/210/16/11. Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. e/ s poukázaním na § 12 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 30 €. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 Zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16 Eur.

Žalovaný rozhodnutím č. KRP-P-39-003/KDI-BCP-2012 zo dňa 16. marca 2012 vo výrokovej časti rozhodnutia časť textu „...čo mu bolo namerané Cestným laserovým rýchlomerom zn. Ramer 7 CCD-U..." vypúšťa a nahrádza textom „... čo mu bolo namerané Cestným radarovým rýchlomerom zn. Ramer 7 CCD-U" a v ďalšej časti odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Bratislave na základe žaloby žalobcu preskúmal rozhodnutie žalovaného a konanie predchádzajúce jeho vydaniu, pričom dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného je zákonné, preto žalobu ako nedôvodnú podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Podstatnou námietkou žalobcu je skutočnosť, že policajná hliadka, ktorá žalobcu zastavila a ktorá ho obvinila zo spáchania priestupku z dôvodu, že prekročil povolenú rýchlosť v obci Hybe dňa 25. augusta 2011 v čase o 10:02 hod., mu na jeho žiadosť nepredložila originál cestného radarového rýchlomeru zn. Ramer 7 CCD-U, ale len fotokópiu pasportu. Zabránenie overenia si platnosti určeného meradla cestného radarového rýchlomeru zn. Ramer 7 CCD-U považuje za dôvod, pre ktorý je meranie rýchlosti neplatné. Zároveň namietal rozdielne uvedené prekročenie rýchlosti v správe o výsledku objasňovania priestupku a oznámené mu hliadkou PZ a rýchlosťou uvedenou v protokole z cestného radarového rýchlomeru.

Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a postupu, ktorý mu predchádzal dospel k záveru, že z fotodokumentácie zachyteného vozidla cestným radarovým rýchlomerom zn. Ramer 7 CCD-U s číslom snímku 000190 je jednoznačné a čitateľne identifikované evidenčné číslo kontrolovaného vozidla s uvedením nameranej rýchlosti 60 km/hod., ktorý vykazoval cestný radarový rýchlomer. Žalobca nepoprel, že bol zastavený v obci. Z fotodokumentácie miesta priestupku vyplýva, že miesto namerania žalobcovho vozidla bolo jednoznačne v obci Hybe. Túto skutočnosť nepriamo potvrdzuje aj úradný záznam s policajtkou, ktorá realizovala priestupok zo dňa 19. januára 2012. Žalobca nenamietal miesto spáchania priestupku, ale namietal spôsob namerania rýchlosti a spochybnil nameranú rýchlosť tým, že mu policajná hliadka, ktorá ho zastavila, ani policajt, ktorý bol v aute, kde sa nachádzal cestný radarový rýchlomer nepredložili originál certifikátu o overení Slovenského metrologického ústavu. Aj keď v správe o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 26. augusta 2011 je uvedené prekročenie maximálnej povolenej rýchlosti žalobcom v obci o 12 km/hod. a z protokolu cestného radarového rýchlomeru vyplýva, že rýchlosť bola prekročená o 10 km/hod., teda že žalobcovi bola nameraná rýchlosť 60 km/hod., uvedené pochybenie nemá za následok nezákonnosť rozhodnutia žalovaného, ako aj prvostupňového správneho rozhodnutia. Vo veci bolo dostatočne preukázané prekročenie povolenej rýchlosti žalobcom o 10 km/hod, čím sa žalobca dopustil spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. k/ Zákona o priestupkoch. Z obsahu administratívneho spisu a predloženej fotodokumentácie vyplýva jednoznačný skutkový záver, že v čase vyhodnotenia rýchlosti vozidla žalobcu sa toto nachádzalo v priestore obce a cestným radarovým rýchlomerom č. 0058/92 bola žalobcovi nameraná rýchlosť 60 km. Rozhodnutie žalovaného vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktorý je logicky vyhodnotený a riadne právne posúdený. Namietaná možná manipulácia pri vyhotovení protokolu je vyvrátená aj záznamom z CD nosiča, s ktorým bolo oboznámené na pojednávaní vo veci. Žalobca nepreukázal a súd nezistil, žeby ním namietané skutočnosti boli upravené všeobecne záväzným právnym predpisom platným na území Slovenskej republiky a že nepreukázanie originálu certifikátu cestného radarového rýchlomeru priestupcovi policajnou hliadkou na mieste samom by malo za následok neplatnosť merania. Pri uložení druhu sankcie za priestupok a jej výmery sa obidva správne orgány dostatočne zaoberali všetkými hľadiskami a kritériami, ktoré zákon o priestupkoch v ustanovení § 12 ako predpoklad úvahy o uložení sankcie stanovuje.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Uviedol v ňom, že nameranú rýchlosť

jeho vozidla považuje za zmanipulovanú, pretože príslušníci polície oznamovali a uviedli rôzne namerané údaje, nepredložili mu na mieste certifikát bezporuchovosti a kontroly správnosti radarového rýchlomera a vzhľadom na reakcie príslušníkov na mieste zastavovania vozidiel na jeho požiadavky o preukázanie správnosti merania nadobudol pochybnosti o bezporuchovosti radaru, a jeho správnom použití konajúcimi príslušníkmi. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny poukazujúc na certifikát bezporuchovosti použitého radarového rýchlomera, ako aj fotografiu ním vyhotovenú zachytávajúcu vozidlo žalobcu jazdiace v obci Hybe v inkriminovanom čase rýchlosťou 60 kilometrov za hodinu.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky,
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že krajský súd verejne prerokoval vec a verejne vyhlásil rozhodnutie 29. novembra 2013. Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 22. októbra 2014 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 22 ods. 1 písm. k/ ZP účinného od 1. novembra 2011, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a/ až j/, poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Cestné radarové rýchlomery sú označené meradlami, používané pri kontrole dodržiavania pravidiel cestnej premávky, pracujú na princípe vyhodnotenia signálu odrazeného laserového lúča od pohybujúceho sa objektu; spracovaný signál je funkciou okamžitej rýchlosti objektu podľa prílohy č. 31 bod 2b/ k vyhláške č. 570/2006 Z. z. Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky z 5. júna 2006, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška č. 210/2000 Z. z. o meradlách a metrologickej kontrole v znení neskorších predpisov, ktorá bola prijatá v súlade s právne záväzným aktom Európskych spoločenstiev a osobitnými predpismi o poskytovaní informácií v oblasti noriem a technických predpisov.

Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v platnom znení, policajný zbor je ozbrojený bezpečnostný zbor, ktorý plní úlohy vo veciach vnútorného poriadku, bezpečnosti, boja proti zločinnosti vrátane jej organizovaných foriem a medzinárodných foriem a úlohy, ktoré pre policajný zbor vyplývajú z medzinárodných záväzkov Slovenskej republiky. Podľa ods. 3 policajný zbor sa vo svojej činnosti riadi ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ostatnými všeobecne záväznými právnymi predpismi a medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná.

Podľa § 2 ods. 1 písm. j/ a k/ uvedeného zákona, policajný zbor plní úlohy: dohliada na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a spolupôsobí pri jej riadení, odhaľuje priestupky a zisťuje ich páchatelov, a ak tak ustanovuje osobitný zákon, priestupky aj objasňuje a prejednáva.

Na základe citovaných zákonných ustanovení policajný zbor teda má nielen zákonné oprávnenie ale aj povinnosť dohliadať na dodržiavanie pravidiel cestnej premávky, odhaliť páchatelov na tomto úseku,

objasniť a prejednať takéto priestupky.

Odvolací súd neakceptoval námietku žalobcu súvisiacu s požiadavkou preverenia bezporuchovosti rýchloмера, pretože podľa „Certifikátu“ meradlo zodpovedalo zákonným kritériám až do 18. januára 2012, t. j. v čase relevantnom bol bezporuchový a navyše žalobca nijako poruchovosť meradla nepreukázal ani nekonkretizoval. Námietku vyhotovenia vadnej fotografie alebo manipulácie s ňou súd považuje za účelovú, keďže žalobca na základe nej riadne identifikoval svoje motorové vozidlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, sa stotožnil s konštatovaním súdu prvého stupňa v tom, že cestný radarový rýchloмер bol v čase jeho použitia merania rýchlosti bezporuchový a tiež, že v spise založené fotografie obsahujú obrázok vozidla, na ktorom jazdil v čase skutku žalobca, a že s fotografiami nebolo manipulované.

Rovnako odvolací súd zistil, že tieto závery krajského súdu neodporujú odpovedi na kľúčovú otázku a to, či možno odklonom osy meradla (cestného radarového rýchloмера Ramer 7 CCD-U) namerať odlišnú rýchlosť ako v skutočnosti. Za nevyvrátenie domnienky o bezporuchovosti cestného radarového rýchloмера použitého na meranie rýchlosti vozidla vedeného žalobcom v čase skutku práve z dôvodu, že bol opatrený certifikátom o jeho bezporuchovosti, platným do 18. januára 2012 vyplýva nielen to, že nameraná rýchlosť vozidla, ktoré riadil v čase skutku žalobca bola 60 km/hod. a viac, ale aj to, že tento prístroj zodpovedal všetkým požiadavkám vyplývajúcim z vyhlášky Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky z 5. júna 2006, ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Úradu pre normalizáciu, metrológiu a skúšobníctvo Slovenskej republiky č. 210/2000 Z. z. o meradlách a metrologickej kontrole v znení neskorších predpisov.

Z obsahu tejto vyhlášky a prílohy č. 31 k vyhláške č. 210/2000 Z. z. o cestných rýchloмерoch odvolací súd zistil odpoveď na otázku a zároveň námietku žalobcu - čím je menší uhol zamerania osi rýchloмера na vozidlo, tým je nameraná rýchlosť zameraného vozidla vyššia. Z uvedeného právneho predpisu vyplýva nielen to, ako je cestný rýchloмер povinne vybavený, ale aj ako meria v sťažených podmienkach a aký je odklon nameranej oproti skutočnej rýchlosti v takýchto podmienkach.

Vo vyhláške a prílohe k nej je presne vymedzené, aké zariadenia musí rýchloмер obsahovať, aby sa zabránilo chybám pri jeho použití a meraní. Je uvedené, kedy sa prístroj vypne, nezameria, ako upozorní na chybu a podobne.

V bode 3. Metrologické požiadavky a v bode 3.2, písm. a/ vyhláška stanovuje najväčšiu dovolenú chybu ± 3 km.h⁻¹ pri meraní rýchlosti do 100 km.h⁻¹.

Z uvedeného vyplýva, že merač opatrený certifikátom bezporuchovosti môže namerať rýchlosť v rozsahu maximálne ± 3 km.h⁻¹ oproti meranej rýchlosti. Ak by sme pripustili najväčšiu možnú chybovosť -3 km zo 60 ($60 - 3 = 57$) dostali by sme údaj, ktorý po odpočítaní od nameranej rýchlosti 60 km/hod. nie je nižší ako 50 km/hod. a teda nezbavuje žalobcu zodpovednosti za zistený a bezpečne preukázaný priestupok - rýchlosť jazdy mimo obce nad maximálnu povolenú rýchlosť minimálne o 7 km.h⁻¹ a viac. Z týchto nepochybných zistení mal odvolací súd za nepochybne preukázané spáchanie priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. k/ ZoP žalobcom, a to skutkom uvedeným v úvode tohto odôvodnenia.

Rovnako sankcia - pokuta 30 € - uložená za zistený priestupok sa so zreteľom na nameranú rýchlosť a dva záznamy vodiča v evidenčnej karte, z toho jeden za rýchlosť, javí skôr mierna než prísna.

Z týchto dôvodov sa aj odvolací súd stotožnil so záverom krajského súdu o zákonnosti preskúmaného rozhodnutia, preto jeho odvolaním napadnutý rozsudok podľa § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 246c ods. 1 vety prvej O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.